

En sammenbrudskrise ud over, hvad Franklin Roosevelt stod overfor i 1933: Tag de rette skridt, og tag dem NU!

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskrisen i moderne historie«. Han har i offentlige diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et

internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrtdykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.«

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk må et nyt præsidentskabs »100 dage«[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret

ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.»

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)

RADIO SCHILLER: Sort mandag på børserne, den 24. august 2015

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon Larouche: Krig mod atomkrig! Nye mål på global skala

Tiden er således inde til to ting: For det første, at forhindre denne krig, som Obama forsøger at udløse, og at gøre det snart. For det andet må vi, i stedet for at få en atomkrig, begynde at organisere de store og andre nationer på planeten som helhed. Vi må gå fremad, og forstå, hvad menneskeheden er. Den menneskelige art er ikke et dyr. Intet dyr kan opfinde fremtiden. Udelukkende kun den menneskelige art kan, i form af videnskab, f.eks., skabe fremtiden. Menneskeheden er en skabning, der lever på skabelsen af menneskehedens fremtid. Og det er, hvad vi må opnå at præstere.

GDE Error: Requested URL is invalid

Kun Glass-Steagall kan redde Europa fra fascisme og krig

Leder fra LaRouche-bevægelsen 16. juli 2015 – IMF's rapport, der den 14. juli blev lækket til offentligheden, og som indrømmer, at den såkaldte aftale, der blev indgået med Grækenland i weekenden, ikke kan fungere, og at Grækenland vil have behov for massiv gældsafskrivning eller sanering, har endnu engang demonstreret, at der er kredse i Europa, som både

Det britiske Monarki og den tyske finansminister Schäuble er typiske eksempler på, der har til hensigt at begå folkemord i Nazi-stil. IMF-dokumentet foreslog, at der skulle være et 30-årigt moratorium på Grækenlands afbetalinger på gælden – både hovedstol og renter – for at afbøde den græske nations totale kollaps.

I skarp kontrast hertil kræver Schäuble fuld betaling, kombineret med en dybtgående nedskæringspolitik, som den logiske begrundelse for den græske udelukkelse af Den europæiske, monetære Union (EMU'en). City of London kræver, på vegne af den britiske krone, udplyndringen af græske bankindeståender i en bail-in, der er mere vidtgående og kriminel end den cypriotiske bail-in. Højtplacerede amerikanske efterretningskilder advarer om et overhængende militærkup i Grækenland som en del af et overordnet tiltag hen imod direkte fascisme i hele Europa. Da Ukraine, under Janukovitj, afviste den morderiske svindel med EU's Partnerskab mod Øst, udvirkede (den amerikanske viceudenrigsminister Victoria) Nuland og kompagni et statskup med anvendelse af deciderede neonazistiske Bandera-mordere til at udføre jobbet. Nu tænker man sig den samme skæbne for Grækenland, et fuldgældigt medlem af EU og EMU'en.

Under disse omstændigheder gentog Lyndon LaRouche onsdag, at den eneste løsning på den totale disintegration af hele det transatlantiske område er den omgående vedtagelse af Glass-Steagall i USA. Fremstødet for Glass-Steagall, der kommer fra det amerikanske Senat, drives frem af en, blandt en håndfuld senatorer, klar erkendelse af, at situationen i hele det transatlantiske område har nået et punkt, hvor der ingen vej tilbage er. Enten køres vedtagelsen af Glass-Steagall omgående igennem i USA, eller også er Europa dømt til undergang.

Der er en tydelig fornemmelse af, at London/Wall Street-systemet er på randen af total disintegration. Den amerikanske finansminister, Jack Lew, blev som hastesag udsendt til Berlin, Frankfurt, Paris og Bruxelles onsdag for at

intervenere direkte. Lew har, ligesom Obama, ingen løsning, men er desperat, fordi hele Wall Street-systemet er på den yderste rand. En græsk betalingsstandsning vil udløse en massiv 'blowout' i derivater, der omgående vil ramme Wall Street, London, Frankfurt og Paris.

Et momentum for Glass-Steagall fortsætter med at vokse, ledsaget af et bagslag, der er ved at bygges op imod Hillary Clinton, fordi hun ikke har tilsluttet sig kampen for Glass-Steagall. Den tidligere arbejdsminister i Clintonregeringen, Robert Reich, skrev onsdag en bidende kritik af Hillary, der befandt sig på scenen som landets daværende førstedame, da Glass-Steagall blev ophævet – og for konsekvenserne af dette kup mod hendes mand. «Hun burde vide bedre», konkluderede Reich.

Det er ingen hemmelighed, at Lyndon LaRouche besluttede, hvad der skulle gøres i hele denne sammenbrudskrise, længe før krakket i 2007-08; han fastlagde også det eneste tilgængelige bodsmiddel, der begynder med den omgående vedtagelse af Glass-Steagall, som loven oprindeligt blev promoveret af FDR. Wall Street er håbløst bankerot, den britiske krone forfølger en politik med massefolkemord, der nu udspilles i hjertet af Kontinental-Europa, og LaRouche-løsningen er den eneste fornuftige mulighed.

Denne kendsgerning er umulig at undgå på dette tidspunkt. En Glass-Steagall-sejr er inden for rækkevidde, og det forandrer alt.

Læs også: **Supplerende materiale:**

»IMF Leak Spurs Firestorm over Debt Deal«

»Varoufakis Details EU-ECB Plot to 'Humiliate' Greece«

»Hillary, of All People, Should Remember«

Glass/Steagall indvarsler en ny æra for menneskeheden: Wall Streets død er anledning til fest!

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juli 2015 – Følgende er en parafrase af Lyndon LaRouches bemærkninger under en diskussion som forberedelse til aftenens live webcast på LaRouchePAC.com.

Vi befinder os nu på randen af en ny æra for menneskeheden. De medlemmer af Senatet, der har taget initiativ til at introducere en lovgivning for genindførelse af Glass/Steagall, bør legitimt anerkendes og lykønskes som helte. Æres den, der æres bør. Jeg er glædeligt overrasket over, at nogle ledende personer i Kongressen endelig er begyndt at se virkeligheden, som jeg ser den, og er begyndt at respondere. Hvorfor handlede de således? Fordi disse medlemmer af Senatet er helt klar over, at vi står foran et kollaps af hele den amerikanske økonomi, hvis man ikke tager disse Glass/Steagall-forholdsregler.

Konsekvenserne af ikke at vedtage Glass/Steagall nu ville være fatal for USA og verden. Hvad fik disse senatorer til at handle nu? Det skyldes, at de ved, at hele Wall Street-systemet er i færd med at kollapse totalt – og ligeledes det europæiske system. Vi bør derfor lykønske disse ledere i det amerikanske Senat for at gribe til denne umiddelbare handling, for hvis Wall Street går bankerot, ville det give stødet til en panik i hele det transatlantiske område, et totalt kollaps

i hele det transatlantiske system. Wall Street er ikke levedygtigt; det er dødt, og fortjener ingen begravelse. Vi burde i stedet afholde en traditionel, irsk vågefest, for dette er anledning til at holde fest! Med den handling, som Senatet har taget initiativ til, kan vi gøre præcis, hvad Franklin Roosevelt gjorde i begyndelsen af sit præsidentskab og befri os selv fra disse parasitter.

Dette bliver den største handling på vejen til genrejsning i USA's nyere historie. Kongressen må bruge sin autoritet til at foretage et nødindgreb nu – ikke engang i fremtiden, men nu – for at redde USA fra at blive suget ind i et totalt kollaps af det internationale Wall Street-system, der ville blive verdenshistoriens største kollaps. Vi er vidne til en terminal bankerot, ligesom det, der sker med et bankerot selskab, men denne gang er det en hel nation og et helt område af verden, det samlede, nord-transatlantiske system.

Der er derfor intet, der har større prioritet end hastesagen med denne lov. Hele det transatlantiske system er i færd med at kollapse endnu nu, mens vi taler, en kendsgerning, som medlemmer af Senatet nu har indset. De siger det muligvis ikke offentligt af frygt for at sætte en panik i gang, men deres handlinger taler tilstrækkeligt højt. Lad være med at tænke deduktivt, i forhold til at forsøge at lægge begivenheder og øjeblikkets oplevelser sammen. Dette er fremtiden, der taler, og fremtiden erkendes nu af en betydningsfuld gruppe i Senatet. Deres beslutning om nu at gå ind for Glass/Steagall på denne måde er et produkt af deres erkendelse af, at hele svindelen nu står for fald. Wall Streets autoritet er blevet fjernet. Og den eneste måde at redde den amerikanske økonomi på er ved omgående at genindføre Glass/Steagall. Af denne grund fortjener de fuld kredit for deres handlingers seriøsitet, og dette må anerkendes som en vidunderlig begivenhed, der omformer hele historien.

Med Glass/Steagall kan vi ændre hele ordenen af relative værdier i hele det transatlantiske område. Bekymr jer ikke om

aktieværdier. Bekymr jer ikke om Wall Streets interesser. Hele Wall Street-systemet er en fatal belastning inden for det amerikanske, økonomiske system som helhed og må ganske enkelt annulleres. Vi kan ikke have en institution, der er så bankerot, som Wall Street er nu, til at forgifte vores system indefra. Det hele er ved at ramle! Disse bankerotte værdier må annulleres. Når det sker, vil USA være befriet. Alle de fiktive værdier vil være fjernet, og vi vil pludselig få et frisk syn på virkeligheden. De aktiviteter, der er virkelige og produktive, vil pludselig stige i deres relative værdi, i modsætning til de parasitter, der trak os ned. USA's befolkning, der har lidt under dette svindelagtige system, vil blive befriet og få fornemmelsen af muligheden for atter at være produktive, for at skabe fremtiden. Vi vil redde USA ved at udslette denne falske værdi og genetablere virkelig, økonomisk værdi ved at udrense skidtet fra vores system og skylle det ud, hvor det hører hjemme. Det, vi i øjeblikket bliver vidne til, er Wall Streets død, og det er en anledning til at holde fest! Og vi bør fejre dette initiativ, som medlemmer af det amerikanske Senat har taget og overrække dem vores lykønskninger, eftersom vi har en unik autoritet i denne sag. Vi har krævet en sådan handling i temmelig lang tid.

Tænk på fremtiden! Hvad indvarsler genindførelsen af Glass/Steagall? En ny æra for menneskeheden! Sådan kan det beskrives! Den største, økonomiske genrejsning i nyere historisk tid. En total reorganisering af værdier, ikke alene her i USA, men også i Europa og verden. Se på Kinas og Ruslands rolle. Disse nationer lancerer nu produktive kræfter, der ikke har noget fortilfælde i form af deres rækkevidde! De er af afgørende betydning og har magt til at indlede en videnskabsdrevet æra for planeten. Se på potentialet for en positiv relation mellem Tyskland og Rusland, hvis Merkel og Schäuble kan besejres. Dette kan reorganisere Europas økonomi som helhed. Se på de initiativer, som BRIKS-landene har taget under deres nylige topmøde i Rusland i denne uge. Dette indvarsler en stor fremtid for menneskeheden. Og

Glass/Steagall her i USA har en afgørende rolle at spille. Hvad vil der så ske, som en direkte konsekvens af Glass/Steagall? Hvad er det næste, der sker? Fremtiden hedder Alexander Hamilton, helten fra New York. Gå simpelt hen tilbage til hans fire love, hans fire rapporter til Kongressen. Det er jeres vejviser for USA's økonomiske genrejsning. Vi vil gøre præcist, hvad Franklin Roosevelt gjorde, og vi begynder med Glass/Steagall. Hvad var det, der fik disse Senatorer til at handle på dette netop nu, i det øjeblik, de gjorde? Det var, fordi de ved, at Wall Street er død. Vi skal ikke sørge. Wall Street er død! Gud være lovet!

Læs også: Sweep Aside the Madness of the Bankrupt System; Mobilize for Glass/Steagall!

**VERDEN EFTER VALGET: TG: ...
Velkommen
til vores første offentlige
møde efter valget...
at det nu er deadline for det
transatlantiske,**

finansielle system. Og det er præcist så dramatisk. Der er lige nu 'panik før lukketid'.

Video:

Lyd:

Grækenland: I stedet for Trojkaens diktater, en løsning i Roosevelts tradition

30. mrs. 2015 – Neues Deutschland, den mest venstreorienterede avis med forbindelse til Tysklands Die Linke – søsterparti til Grækenlands Syriza-parti – bringer en artikel i dag, der kræver en fremgangsmåde i traditionen efter Roosevelt som Grækenlands eneste alternativ til Trojkaens katastrofale politik.

Artiklen siger, at selv om Franklin D. Roosevelt's New Deal bestemt var en intern, kapitalistisk reform og ikke en socialistisk revolution, så blev den anset for at være en nødvendig politik, selv af magtfulde industriforetagender som

ITT, International Harvester, United Fruit og andre, for at komme ud af depressionen 1929-30. Mange industrifolk støttede FDR. Det var ikke tilfældet med de store banker: **Roosevelts tale i Madison Square Garden i oktober 1936** var en kampråb mod finanskapitalismen og spekulanterne, hvem FDR sammenlignede med organiseret kriminalitet, skriver *ND*. Glass/Steagall-loven fra 1933 påførte senere FDR de store bankers fjendskab.

Roosevelts New Deal-politik, i særdeleshed Reconstruction Finance Corp.'s (kreditforening for genopbygning) rolle, der skabte arbejdspladser, som **brødfødte 30 millioner tidligere arbejdsløse amerikanere i en periode**, er modellen for, hvad Grækenland burde gøre i sin aktuelle, usikre situation, skriver artiklens forfatter Dieter Klein, fra den venstreorienterede Rosa Luxembourg Foundation. Han tilføjer, at dette også ville være løsningen for Portugal og Spanien.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt i Madison Square Garden, 1936: 'Vi ved nu, at regering ved organiseret penge er lige så farligt, som regering ved organiseret kriminalitet'.

**USA, Glass/Steagall:
Senator Warren skyder tilbage
mod 'Banksterne': »Jeg**

stopper ikke!«

30. marts 2015 – Senator Elisabeth Warren (demokrat) havde udlagt en blog på sin webside den 27. marts med en alvorlig respons, af »Vi er først lige begyndt«-typen, til Citibanks nylige trusler om at fjerne enhver finansiel støtte til demokratiske kandidater. Under overskriften »Wall Street er ikke tilfreds med os«, citerer Warren først fra *Reuters*, der forklarer, at Wall Street vil have »et udbytte på sine investeringer i Washington«, og dernæst siger, »Glem det. De kan true eller tyrannisere eller sige, hvad de vil, men vi har ikke tænkt os at ændre vores spilleplan.«

»Jeg vil ikke stoppe med at tale om det uhørte greb, Citibank har om vores regerings politiske beslutningsapparat om økonomi. Jeg vil ikke ophøre med at tale om de aftaler om juridiske afgørelser, som JPMorgan laver med vores Justitsministerium, der er så svagt, at banken fejrer det ved at give deres eksekutive en lønforhøjelse. Og jeg vil ikke foregive, at arbejdet med finansielle reformer er udført, når de såkaldte 'for store til at gå ned'-banker nu er endnu større, end de var i 2008.«

»De store banker har udstedt en trussel, og det er vores opgave at kæmpe imod. Det er op til os at kæmpe mod et finanssystem, der gør det muligt for dem, der ødelagde vores økonomi, at komme ud af krisen i en god form, der slår alle rekorder, mens almindelige amerikanere fortsat kæmper mod økonomiske vanskeligheder. Det er op til os at kæmpe mod et lovreguleringssystem, der er så belejret af lobbyister – og deres venner i Kongressen – at vore lovgivere glemmer, hvem det er, de arbejder for.«

Foto: Elisabeth Warren (f. 1949), demokrat, senator for staten Massachusetts

USA: Salon Online angriber Wall Streets »politiske afpresning« af Glass/Steagall-demokrater

29. marts 2015 – Helga Zepp-LaRouche gik lige til hjertet af Wall Streets »afpresning« af demokrater i sin [hovedtale ved Schiller Instituttets konference på Manhattan lørdag, den 28. marts](#), hvor hun opfordrede deltagerne og alle borgere til ikke at tillade JPMorgan, Citibank, Goldman Sachs og Bank of America at honorere planen fra deres hemmelige møde, om at standse Glass/Steagall.

I dag identificerer den liberale udgivelse *Salon* Wall Streets onde plan i en artikel med titlen »Wall Streets politiske afpresning«, der identificerer Glass/Steagall som et af de primære angrebsmål for Wall Streets plan.

Luke Brinker, *Salons* politiske redaktør, siger, at pengetruslerne i sin essens er en kriminell handling, der »afslører løgnen i højesteretspræsident John Roberts tilsyneladende følelsesforladte påstand, når han i Citizens United-sagen[1] skriver, at kampagnebidrag ikke har til hensigt at influere kongresmedlemmers officielle pligter.«

»Og dog har vi en industri, der meget vel kunne afskære et politisk parti, hvis det ikke skrotter forslag som at opdele institutioner, der er for-store-til-at-gå-ned, ved at genindføre Glass/Steagall-loven, der adskiller kommercielle banker fra investeringsbanker og tøjler skrupelløs spekulation«, skriver Brinker.

Han nævner på intet tidspunkt [demokratisk præsidentkandidatemne] Martin O'Malleys fremstød for Glass/Steagall, men siger, at den politik, Wall Street hader og frygter, identificeres med det Demokratiske Partis »Warren-fløj«[2], der »langt fra er dominerende«. Han advarer om, at hvis Wall Street får sin vilje, vil Senatets lederskab – og endda potentielt set den næste demokratiske præsidentkandidat – blive indsat af Wall Streets penge pga. af »det Demokratiske Partis neoliberale, der har vist sig kun alt for ivrige efter at smede en vanhellig alliance med de store penges forfølgere af onde gerninger«, og at »denne Wall Street-afpresning blot vil fordoble deres [de neoliberale demokraters] dedikerethed til at holde de finansielle magter pacificeret.«

*Foto: **Angribende Tyr**, der undertiden refereres til som **Wall Street Tyr** eller **Bowling Green-tyren**, er en bronzeskulptur af Arturo Di Modica, der står i Bowling Green Park i Manhattans finansdistrikt i New York City.*

[1] ***Citizens United v. Federal Election Commission***, No. 08-205, 558 U.S. 310 (2010) er et amerikansk forfatningsmæssigt sagsanlæg, der drejer sig om lovregulering af organisationers valgkampagnebidrag. (-red.)

[2] Elizabeth Warren, demokrat, senator for staten Massachusetts (-red.)

Helga Zepp-LaRouche: USA: Kandidat O'Malley er fortaler for Glass-Steagall; Steinmeier intervenserer for fred

14. mrs. 2015 – Den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, skaber i øjeblikket store overskrifter i USA, fordi han er den første kandidat fra det Demokratiske Parti, der hidtil entydigt har erklæret, at han stiller op til præsidentvalget, og at den første forholdsregel, som han ville gennemføre som præsident, er genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Denne meddelelse kunne vise sig at blive et afgørende vendepunkt for hele den amerikanske politik, for herefter vil alle andre kandidater – og selvfølgelig også Hillary Clinton – blive målt op mod denne målestok, om han/hun er parat til at forsvare det almene vel med Glass/Steagall, eller om han/hun accepterer Wall Streets kriminelle system.

Af strategisk betydning var ligeledes den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers intervention i Washington, hvor han under samtaler med den amerikanske udenrigsminister John Kerry og i en tale for tænketanken CSIS indtrængende advarede mod levering af tunge, amerikanske våben til Ukraine, fordi dette ville optrappe konflikten til en ny fase, hvor man ikke længere kunne vende om. Hvis Ukraine fik amerikanske våben, ville Rusland til gengæld udruste separatisterne med flere våben, og balancen ville forblive den samme, men på et højere niveau; men konflikten kunne komme ud af kontrol, og ville ikke være til gavn for nogen, og slet ikke ukrainerne. Ikke en eneste militær løsning i nyere tid havde været succesfuld, og der var intet alternativ til den møjsommelige proces med diplomatiske forhandlinger, iflg.

Steinmeier.

Samtidig advarede tidl. kansler Helmut Schmidt om, at konflikten i Ukraine truer med at blive til en 'varm krig', hvis Vesten forsømmer at tage Putins berettigede bekymringer i betragtning. Iflg. Schmidt blev den grundlæggende fejl, der har ført til denne krise, skabt for et kvart århundrede siden i Maastricht, da EU's udvidelse mod øst blev besluttet.

Steinmeier kritiserede i Washington også de nye lovforslag fra 47 senatorer om yderligere sanktioner mod Iran, som kunne medføre fiasko for slutfasen af »5+1-forhandlingerne« om det iranske atomprogram, en fiasko, der ville få katastrofale følger for hele Mellemosten og måske endda hele planeten. Dette indbragte ham et udbrud fra den uudsigelige senator McCain, som Steinmeier til gengæld klandrede for at tilhøre »diplomatiets Neville-Chamberlain-skole«.

Fælleselementet mellem O'Malleys meddelelse om, at hans første embedshandling som præsident ville være genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, og Steinmeiers intervention i Washington mod de truende våbenleverancer fra USA til Ukraine, består i, at begge handlinger ganske vist endnu ikke løser den strategiske, eksistentielle krise, men dog viser et potentiale til at løse den.

O'Malleys fokus på de dramatiske hårde livsbetingelser, som spekulanternes og Wall Street-storbankernes profitgriskhed har haft som konsekvens for befolkningen, og nødvendigheden af at rehabilitere den oprindelige Glass/Steagall-lov, er ikke betydningsfuldt for 2016, men for lige nu. For ECB-chef Mario Draghis beslutning om, hver måned at pumpe 60 mia. euro(!) – i alt 1,2 bio. euro frem til september 2016 – ind i finanssektoren, og dermed atter »redde« bankerne, der er i en elendig forfatning, på bekostning af borgerne, afspejler det transatlantiske finanssystems desperate tilstand. Den samtidige beslutning om at forværre den græske regerings akutte pengenød gennem det skærpede handicap mht. nu at måtte

benytte nødkreditter, efter at de græske banker allerede var blevet udelukket af den »kvantitative lempelse« med opkøb af statslån, betyder ikke andet, end at enden på Eurozonen er nær.

For Draghi frygter tydeligvis, at en imødekommenhed over for Grækenland gennem mildere betingelser ville have signalvirkning for Italien, Spanien, Portugal og Frankrig om også at smide Trojkaens nedskæringsdiktatur over bord! Og Grækenland hænger på hele den transatlantiske sektors absolut ubetalelige derivatboble. Netop derfor er finanssektorens og mediernes hysteri og aktuelle, næsten racistiske hetz mod et lille land, der kun udgør 1,6 % af Eurozonens BNP, så overproportioneret voldsom. Og kun således kan det forklares, at Schäuble konkurrerer med McCain om, hvem der kan komme med de største fornærmelser.

Den eneste mulighed for at standse finanssystemets truende, ukontrollerbare sammenbrud er netop ved at genindføre Glass/Steagall-loven, hvis ophævelse i 1999 blev mulig gennem en udspekuleret operation fra Det britiske Imperiums side imod Bill Clinton. Det var først efter ophævelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, der havde muliggjort en 70 år lang stabilitet i det amerikanske, og også det transatlantiske, banksystem, at det kom til disse uhyrlige spekulationsprofitter og den stadig større kløft mellem rig og fattig, som vi ser i dag. Med O'Malley er Glass/Steagall igen kommet på dagsordenen.

Det hjælper, at den græske europaparlamentariker Notis Marias har opfordret til indførelsen af Glass/Steagall-loven i Europaparlamentets plenumforsamling. For først, når USA og Europa har befriet sig for den enorme vægt af henvend to bia. i udestående derivater, og en dermed forbundet statsgæld, gennem en lovreguleret reorganisering af bankvæsenet, er der en chance for at forhindre både det truende kollaps og faren for krig.

Det nye økonomiske system og finanssystem, som BRIKS-staterne og frem for alt Kina har skabt i løbet af det seneste halvandet år med politikken for den Nye Silkevej, og, i løbet af de seneste seks måneder, med diverse nye banker, der udelukkende er orienteret mod at finansiere realøkonomien, vokser i mellemtiden stærkt. I mellemtiden har 50 stater gjort det klart, at de vil samarbejde med BRIKS-staterne. Den 6. marts bekendtgjorde den kinesiske finansminister Lou Jiwei, at 27 stater allerede ønskede at deltage i oprettelsen af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som stiftende medlemmer.

Storbritannien meddelte sidste torsdag, at det vil blive det 28. medlem. Inden for halvanden time angreb Det hvide Hus dette skridt fra briterne med, at det ikke var blevet aftalt med USA og var et yderligere udtryk for en fortsat imødekommenhed over for Kina. Briterne har rent historisk altid placeret sig i alle lejre – og frem for alt, i den vindende lejr!

Den eneste chance for at imødegå det truende, ukontrollerede finanskollaps og den akutte fare for en »varm krig« i Europa, som Helmut Schmidt siger, og som ifølge sagens natur ville udvikle sig til en global, termonuklear verdenskrig, ligger i de europæiske nationers og USA's samarbejde med BRIKS-staterne om opbygningen af den Nye Silkevej, til at blive til en Verdenslandbro, der forbinder folkeslag og kontinenter. For kun på denne måde kan springet fra de formentlige geopolitiske interesser, der allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, erstattes med et konkret grundlag for et nyt paradigme om menneskehedens fælles mål.

O'Malleys meddelelse demonstrerer, at den kampagne, som Lyndon LaRouche siden 2008 har ført for genindførelsen af Glass/Steagall i USA, og som de organisationer, der er forbundet med BüSo her i Europa, ligeledes har sat på dagsordenen, atter kan bringe Amerika tilbage til sin sande identitet som republik.

Steinmeiers intervention i Washington viser, at Tyskland og de andre europæiske nationer udmærket kan forsvare deres interesser, når det drejer sig om det eksistentielle spørgsmål og krig eller fred og, i dette tilfælde, om menneskeheden i fremtiden skal eksistere eller ej.

Storbritanniens beslutning om at arbejde med som stiftende medlem af AIIB understreger, at det også er ganske ligetil for de andre europæiske nationer at tage imod Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og BRIKS-staternes nye finansarkitektur.

De første skridt til en bedre fremtid er taget.

Det, der nu er behov for, er en bred mobilisering af befolkningen, en massebevægelse for udvikling, for også at virkeliggøre dette eksisterende alternativ. Mange mennesker i øjeblikket udmærket klar over faren for en stor krig, det beviser meningsmålinger, såvel som personlige samtaler. Det, som de fleste mennesker mangler, er håbet om at erkende et alternativ eller at kunne bidrage med noget til at bevæge verdenshistorien i en anden, mere positiv retning. Med O'Malleys præsidentskabskamp for Glass/Steagall, udenrigsminister Steinmeiers intervention i Washington imod krigspolitikken og Storbritanniens – af alle ting! – deltagelse i stiftelsen af AIIB viser, at de løsninger, som LaRouche og BüSo/Schiller Instituttet længe har foreslået, kan virkeliggøres.

Fra LaRouche-bevægelsen 13. mrs. 2015: At låne fra Peter for at ihjelslå Poul ...

Den, der dør, har betalt al gæld

'Stormen', III, ii

Kontrasten kunne ikke være tydeligere mellem den måde, hvorpå de vestlige regeringer behandler Ukraine, versus den måde, hvorpå de behandler Grækenland. Denne politik er, mildt sagt, falsk, og har alvorlige konsekvenser inden for de aktuelle, mulige atomopgør.

Lad os kort undersøge Ukraine.

Ukraine

USA og vestlige institutioner såsom NATO har støttet den nazi-støttede Kiev-regering, der kom til magten ved et kup, og de har åbenlyst indrømmet deres finansielle, militære og diplomatiske støtte. Det amerikanske Senat har netop afsluttet en konkurrence om, hvem, der mest ivrigt kunne proklamere sin støtte til de ukrainske nazister, og den amerikanske forsvarsminister har netop annonceret 75 mio. dollar til at hjælpe og tilskynde de nazistiske bataljoner.

En af premierminister Poroshenkos toprådgivere har faktisk netop erklæret, at Ukraine har brug for færre af deres traditionelle folk, indkaldt til militærtjeneste, og flere **nazistiske frivillige**.

Dette samtidig med, at de **aktivt saboterer** gennemførelsen af Minsk-aftalerne.

Vesten gør ingen hemmelighed af den kendsgerning, at deres støtte til det ukrainske militær er direkte rettet mod Rusland, og der er nogle har påpeget, at de amerikanske sanktioner mod Rusland bare vil forene landet i opposition, samt bevirke, at mere radikale politiske elementer tager ordet.

* Dmitri Simes anslår en anden tone om Putin

Som om dette ikke var nok, så har IMF netop meddelt, at de vil give **Ukraines nazistiske kup-regering en bailout** (redningspakke) på 17,5 milliarder dollar.

Sammenlign dette med behandlingen af Grækenland.

Som vi **tidligere har rapporteret**, skylder Grækenland faktisk intet til internationale kreditorer, som medierne i bredt omfang påstår:

Det, som amerikanere har brug for at vide om Grækenland og dets »gæld«, er, at den nye, græske regering beder Den europæiske Union om at nedlukke en enorm, Wall Street/London-banksvindel og atter gøre økonomisk vækst mulig i Europa.

Hvis det ikke sker, vil det transatlantiske banksystems bankerot, der stadig forværres, afføde desperate konfrontationer med stormagterne Rusland og Kina, med truslen om verdenskrig.

Ikke alene forventer Vestens regeringer, især (katas)-Trojkaen, at Grækenland betaler denne svindelgæld, men de **nægter også at tilbyde Grækenland nogen hjælp**, mens de samtidig yder bailout til Ukraine, idet de regner med, at meget af Grækenlands snarligt forfaldne afdrag skal være med til at betale denne bailout til Ukraine.

Oprindelsen til det tilsyneladende paradoks mellem Vestens

håndtering af Ukraine vs. Deres behandling af Grækenland ligger hverken o Grækenland eller Ukraine, men har mere at gøre med London-Wall Streets transatlantiske systems bankerot som helhed. Som LaRouche gentog i sit webcast-budskab fredag, 6. marts:

»Det spørgsmål, som stilles af Rusland og mange andre nationer i dag, er, om europæerne og USA under Obama kan overleve deres egen tåbelighed, eller om deres handlinger vil føre til verdenskrig og muligheden for generel udslettelse. Dronning Elizabeth og hendes kredse billiger muligvis idéen om generel krig, men det gør jeg ikke.

Der er lykkeligvis en plads for Grækenland. De kan gå med i den anden klub. De kan blive en del af BRIKS-processen. En voksende del af verden bryder med de angloamerikanske interesser, og det inkluderer nu flertallet af nationerne i Syd- og Mellemamerika og Caribien. Det omfatter naturligvis også mange nationer i Sydøstasien, Sydasien, Mellemøsten og Afrika ...

Det, vi ser med konfrontationen med Grækenland, såvel som konfrontationen med Rusland, er et sidste, desperat forsøg på at bluffe. Faren består i, at der for enden af dette bluff er atomkrig. Udfordringen for de fleste amerikanere er, at de ikke kan fatte det vanvid, der er drivkraften bag denne politik med bluff og provokation. De kan ikke fatte, for det meste, at der findes nogen, der er villige til at risikere den selvmorderiske udslettelse af menneskeheden. Dette er vanvid ud over enhver forstand, og dog er det, hvad vi har med at gøre med hensyn til Obama, briterne og andre desperate kræfter.«

Resten af hr. LaRouches erklæring kan læses her, [Afslør EU's bluff og gå med i BRIKS-dynamikken.](#)

(Foto: Maidan)

Vi anmoder alle tænkende borgere om ikke alene at **underskrive appellen** om, at Europa og USA må gå med i BRIKS, men også om at donere et bidrag til at hjælpe os med at finansiere vores indsats.

JERES DONATIONER KAN VENDE TIDEVANDET!

**GIV ET BIDRAG TIL SCHILLER INSTITUTTET
NU**

Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Helga Zepp-LaRouche: EU-magtopgør med Grækenland og Rusland styrker BRIKS- organisationen!

Grækenland og Cypern kunne repræsentere en bro mellem EU og Rusland, da relationerne mellem disse to stater og Rusland aldrig har haft den negative karakter, som de har haft i de andre EU-stater. De ville begge ganske vist forblive som medlemmer af EU, men de har også rent historisk dybe

relationer til BRIKS-staterne. Til Indien, f.eks., har der siden antikken bestået nære relationer, lige såvel til Kina, fra den tid, hvor de begge var store kulturer, Kina for Asien og Grækenland for Europa – henover tre til fire tusinde år. Og med Rusland er der ligeledes dybe historiske, kulturelle og religiøse forbindelser.

7. mrs. 2015 – Det desperate skridt fra ECB-chef Mario Draghi, hvor han vil oversvømme Eurozonen med 1, 14 bio. Euro i den såkaldte »kvantitative lempelse« samtidig med, at Grækenland og Cypern udelukkes af denne tvivlsomme pengevelsignelse[1], vil vise sig at fremskynde det transatlantiske finanssystems sammenbrud. Den samtidige optrapning af provokationerne mod Rusland gennem NATO-manøvrer i Sortehavet, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt militærudstyr i De baltiske Stater på Ruslands grænse, hænger direkte sammen med truslen om finanssystemets umiddelbart forestående bankerot.

I begge tilfælde – både den hårde linje over for Grækenland og optrapningen mod Rusland – drejer det sig til syvende og sidst om et bluff. Grækenland skal tvinges til fortsat at holde fast i Trojkaens nedskæringspolitik, uagtet den kendsgerning, at denne morderiske politik er blevet fravalgt af den græske befolkning i et demokratisk valg. Klaus Regling, chef for den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), understreger: »Grækenland må tilbagebetale hele denne kredit. Det er, hvad vi forventer, og der er intet forandret i det.« Hverken den kendsgerning, at kun 3 % af denne kredit er forblevet i Grækenland, mens resten derimod kom de europæiske banker til gode, og heller ikke resultatet af et demokratisk valg, som klart har sagt nej til en politik, der har skrumpet den græske økonomi med mere end en tredjedel, og som slår befolkningen ihjel, synes åbenbart at interessere ham.

Som medlem af det finansielle etablissement er han derimod vidende om, at såvel en græsk udtræden af euroen som en nedskæring af gælden, som Tsipras har krævet, ved en forbliven i Euroen, ville have Eurozonens, City of Londons og Wall

Streets øjeblikkelige kollaps til følge, for den totale gældspyramide, inkl. den seksten-cifrede (!) derivatboble ville eksplodere. Trojkaen har naturligvis en massiv interesse i, at Tsipras-regeringen ikke får sine krav gennemført, fordi de frygter den positive signalvirkning på Italien, Spanien, Portugal, Irland og Frankrig, som ville udgå fra Grækenlands succes, mere, end Djævelen frygter vievand. Og det tyske Finansministerium undså sig ikke for at besvare en forespørgsel om dette fra den parlamentariske gruppe fra partiet Die Linke i Forbundsdagen med, at man, ud fra gældskonferencen for Tyskland i London i 1953, ikke kunne drage nogen følgeslutninger for en sådan konference for Grækenland, da man jo ikke kunne vide, hvordan den tyske økonomi ville have udviklet sig i '50'erne uden denne konference!

Men sandheden er tværtimod, at Konrad Adenauer og Hermann Abs udmærket vidste, at der ikke ville have været noget tysk, økonomisk mirakel, hvis Tyskland dengang ikke havde fået eftergivet 60 % af sin totale gæld, og den resterende tilbagebetaling ikke var blevet knyttet til eksportoverskuddet. Frem for alt var de, til forskel fra den nuværende besætning i Finansministeriet, kompetente og havde Tysklands interesser på sinde.

NATO-konfrontation over for Rusland

Den samme konfrontationsstrategi, som man, i betragtning af den højspændte situation, kun kan opfatte som en provokation, kommer til udtryk i NATO-manøvrerne i Sortehavet, som er påbegyndt med den bulgarske, rumænske og tyrkiske marine. Man træner bl.a. forsvaret mod angreb fra luften såvel som fra ubåde eller mindre skibe. Samtidig afholder Rusland manøvrer, hvor, frem til 10. april, 2.000 soldater deltager i luftværnsøvelser og kamptræning, først og fremmest i det sydlige Rusland og i Nordkavkasus, og hvor også militære

støttepunkter på Krim, i Armenien og Georgien indgår.

Med hensyn til de stadig mere højrøstede krav fra den britiske regerings side og fra republikanernes side i USA om en bevæbning af den ukrainske hær med »dødbringende våben«, den fremadskridende, fremskudte udstationering af NATO-tropper og hovedkvarterer i de østeuropæiske stater langs med Ruslands grænse, så nærmer vi os hastigt en »omvendt Cubakrise«, som William Polk, den tidligere militærrådgiver til præsident Kennedy på den tid, i disse dage skriver. I modstrid med de løfter, der blev givet af den tidligere, amerikanske udenrigsminister, James Baker jr., har man integreret det ene, forhenværende sovjetiske land og Warszawapagt-land efter det andet i NATO, og nu er man i gang med det i Ukraine; visse indflydelsesrige amerikanere har allerede foreslået, at man skal fortsætte fremad, helt til »Moskvas porte«. Bevæbningen af Ukraine er et yderligere skridt i denne retning. Desuden er det umuligt at bevæbne Ukraine så meget, at de kan udligne den russiske militærmagt; man nærer altså de urealistiske forventninger i Ukraine, men lancerer samtidig aktioner, der ville blive betragtet som offensive af Rusland, og som Rusland ville føle sig tvunget til at reagere på. Det kunne alt sammen føre til en krig, som ingen kan ønske. Rusland kan lige så lidt acceptere, at Ukraine bliver medlem af en fjendtlig militæralliance, som USA ville have tilladt, at Mexico var blevet medlem af Warszawa-pagten.

En hel række af militærekspertes går, i ikke-officielle samtaler, ud fra, at den nuværende konfrontation mellem NATO på den ene og Rusland og Kina på den anden side har direkte kurs mod en sådan omvendt Cubakrise, men at, i betragtning af den manglende, røde telefon mellem Obama og Putin, og frem for alt den illusion, at man kan vinde et nukleært førsteangreb, faren for en fejlberregning er ekstrem høj, og at hele denne politik vil føre til menneskehedens udslettelse.

Den truende kulisse, der således er opbygget, skal formidle budskabet: Enten kapitulerer Rusland og Kina, eller også er

man parat til at gennemføre spillet med »dødsførelse«[2] til den bitre ende, altid med den antagelse, at den anden side i sidste øjeblik kapitulerer. Men netop denne mulighed har Rusland og Kina med al tydelighed udelukket. Chefen for Centralkommandoen for den russiske Strategiske Missilstyrke (SMS), generalmajor Andrei Burbin[3], har netop i et interview bekræftet Ruslands parathed til, i tilfælde af et angreb på landet, at gennemføre et modangreb med strategiske atomvåben. Enhver »utopisk« militærplan om en »begrænset atomkrig« eller et forsøg på, efter »Prompt Global Strike«-doktrinen, at udbombe den russiske gengældelseskapacitet med konventionelle våben, ville blive besvaret med et gengældelsesangreb med interkontinentale ballistiske missiler mod USA.

»Plan B«

Den græske finansminister Varoufakis omtalte for nylig, at der var en Plan B for det tilfælde, at Grækenland af ECB blev afskåret fra kreditlinjer. Udenrigsminister Nikos Kotzias fortalte, hvori dette alternativ består: Grækenland og Cypern kunne repræsentere en bro mellem EU og Rusland, da relationerne mellem disse to stater og Rusland aldrig har haft den negative karakter, som de har haft i de andre EU-stater. De ville begge ganske vist forblive som medlemmer af EU, men de har også rent historisk dybe relationer til BRICS-staterne. Til Indien, f.eks., har der siden antikken bestået nære relationer, lige såvel til Kina, fra den tid, hvor de begge var store kulturer, Kina for Asien og Grækenland for Europa – henover tre til fire tusinde år. Og med Rusland er der ligeledes dybe historiske, kulturelle og religiøse forbindelser.

Netop i dette forsøg ligger chancen for at imødegå den vanvittige kurs mod selvødelæggelse, som vi i øjeblikket synes at være fast besluttet på at følge, med et fornuftigt alternativ. EU's brutale konfrontation over for Grækenland er

en gyde, for enden af hvilken den sandsynlige udslettelse af menneskeheden i en atomkrig vil stå. Hvis vi i stedet tager imod Grækenlands tilbud, kunne vi via denne bro finde vejen til samarbejde med BRIKS-staterne i et nyt økonomisk system, som i øjeblikket virkeliggøres af disse stater i højt tempo.

Vi har ikke kun brug for en gældskonference for Grækenland i samme tradition som Londonkonferencen i 1953 for Tyskland, men derimod også for en gældskonference for hele Europa, og derudover for hele det transatlantiske system.[4] Det første skridt må være realiseringen af et system for bankopdeling, i traditionen efter Glass/Steagall-loven, sådan, som det blev gennemført af Franklin D. Roosevelt i 1933[5], og hvor den hidtil ubetalelige del af gælden og derivatboblen afskrives. Dernæst må det nuværende, monetaristiske system erstattes af et kreditsystem, der atter sætter realøkonomien, og dermed menneskene, i centrum for politik og økonomi. Og efter denne absolut nødvendige udrensning vil den transatlantiske sektor have alt at vinde, hvis den samarbejder med BRIKS-staterne, og frem for alt Kina og præsident Xi Jinpings »win-win«-politik, om bygningen af den Nye Silkevej.[6]

Tyskland har nøglerollen i denne opblødning. Hvis vi beslutter at samarbejde med BRIKS-staterne om bygningen af den Nye Silkevej, vil hele Kontinental-Europa følge efter – og det vil også være den eneste løftestang, der kan føre Amerika tilbage til sin bedste tradition som Den amerikanske Revolutions republik.

Vi har alle ansvaret for at vælge menneskehedens fremtid.

[1] Se 6. mrs.: 'Draghi annoncerer kvantitativ lempelse, men udelukker Grækenland og Cypern, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5370>

[2] Eng. 'chickengame'; når to biler i en konkurrence om, hvem der først taber modet, kører frontalt mod hinanden, indtil den

ene viger – 'kyllingen' – eller de begge bliver dræbt!

[3] Se 6. mrs.: 'EIR Internationalt: Lyt til disse russiske advarsler – De kan måske redde dit liv', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5362>

[4] Se 23. jan.: 'EIR Fokus: Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>

[5] Se: 'Hovedartikel: 80-års-dagen for Glass/Steagall: Franklin D. Roosevelts 100 dage', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3063>

[6] Se Nyhedsorientering, februar: Helga Zepp-LaRouche: 'Byg Verdenslandbroen for verdensfred', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5342>

Fra LaRouche-bevægelsen 6. mrs. 2015: Et opgør lurer over græsk gælds bombe og NATO-krig mod Rusland

Torsdag accelererede Den europæiske Centralbank tidsplanen for et opgør med Grækenland over den faktiske bankerot af hele det transatlantiske finanssystem. Samtidig har NATO's provokationer i Sortehavet og Det baltiske Hav sat faren for en ukontrollerbar krig i hjertet af Eurasien på en tilsvarende hurtig fremspoling. De to mønstre er ikke uden forbindelse,

men er derimod en refleksion af impulsen fra ledende britiske fraktioner til at fremprovokere, hvad de i deres vanvid tror, kunne blive en krig, der var afgrænset til det eurasiske territorium – med de førende BRIKS-nationer Rusland, Kina og Indien som mål.

På ECB's bestyrelsesmøde torsdag rullede Mario Draghi frem med bankens [svindel med kvantitativ lempelse](#) til \$1,2 billion, der vil begynde mandag med opkøb af dårlige værdipapirer til €60 mia. fra de store, europæiske banker.

Programmet for kvantitativ lempelse vil ekskludere Grækenland og Cypern, og ECB-bestyrelsen afviste at tillade Grækenland at trykke nye statsobligationer for at bevare kapitaliseringen af de store, græske banker. Mens Eurozonens finansministre enedes med Grækenland om en fire måneders udsættelse, så satser ECB tydeligvis på et kortfristet opgør – i det håb, at Grækenland vil give efter.

Torsdag understregede Lyndon LaRouche, at der ikke er nogen udvej for Grækenland, eller noget land i Europa, så længe man beholder et bjerg af ubetalelig gæld på bøgerne. Så dette er et opgør i Europa, og resultatet vil omgående ramme Wall Street også. Mandag mødes Eurozonens finansministre igen for at overveje det græske forslag om en fire måneders periode, i hvilken detaljerne i en gældskonference, og afslutningen på den folkemorderiske nedskæringspolitik, kan udarbejdes.

Opgøret med det britiske, transatlantiske systems bankerot er drivkraften bag krigsfremstødet. Fire NATO-krigsskibe sejlede ind i Sortehavet torsdag til øvelser. Rusland meddelte, at det vil gennemføre flyveøvelser i det samme område, og 2.000 russiske tropper er også engageret i øvelser nær den ukrainske grænse.

Det britiske House of Lords havde udgivet en ny, såkaldt omfattende undersøgelse af krisen i Ukraine, der gav Putin og Rusland al skylden. Briternes spil er endnu engang en krig mod

Rusland, denne gang ved at bruge USA, under præsident Obama, som de tåber, der skal engageres i en udslettelseskrig mod Moskva.

Mordet på Nemtsov giver stadig genlyd, men med flere stemmer, der tilslutter sig [LaRouche](#) i fordømmelsen

En fremtrædende græsk strategisk analytiker, Ilias Iliopoulos, har skrevet, at mordet på Nemtsov var vestlige kræfters værk, der arbejder for at få Putin fjernet, og han nævnte Obamas forhenværende ambassadør til Rusland, Micheal McFaul, sammen med [Victoria Nuland](#), som de sandsynlige arkitekter af operationen.

Formanden for den russiske Duma gjorde det i et interview med russisk Tv torsdag klart, at de folk, der i Vesten hævder, at »Rusland er isoleret«, er afkoblet fra virkeligheden. Rusland er en kernespieler i den nye, fremvoksende BRIKS-alliance, der allerede repræsenterer 42 procent af verdens befolkning, og 27 procent af virkelige, global rigdom. Det kan næppe kaldes »isolation«. I en tale midt på ugen til lederne af det russiske Indenrigsministerium gjorde Putin det klart, at Rusland vil tilbagevise de operationer, der køres under den »farvede revolution«. I samme åndedrag fordømte han mordet på Nemtsov som en del af angrebet på Rusland.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget denne uge, så kræver disse krisevilkår modige handlinger for at undgå krig. Obama og Nuland må fjernes fra embedet nu. Netanyahu og hans saudiske alliance om hundrede års religionskrige i den islamiske verden, må afsløres som det britiske program for befolkningsreduktion, det er, og omgående knuses. USA må bringes ind i BRIKS' nye paradigme. Den proces starter med en genindførelse af Glass/Steagall-loven og konkursbehandling af Wall Street; lanceringen af programmer for højteknologisk, kapitalintensiv infrastruktur og jobskabelse, gennem store mængder statslig kredit; og etablering af en Nationalbank efter Hamiltons principper for at drive processen fremad.

Der er ingen tricks eller fif, som vil virke. Kun disse forholdsregler kan med sikkerhed afvende et styrtdyk ud i en krig i Eurasien, der aldrig vil blive begrænset, men som vil, som [russiske militære ledere](#) gentagne gange har advaret om i de seneste dage, føre til en fuldt optrappet, termonuklear krig.

Titelfoto: NATO

EIR: Vil HSBC-skandalen sænke Wall Streets Obama-præsidentskab?

HSBC befinder sig i centrum af det meste af det aftalte spil mellem de store banker og de store narko- og terrororganisationer. Fra et historisk synspunkt er dette lovligt. Fra dens opstart i 1865 som Hongkong and Shanghai Banking Company har HSBC været clearingbank for verdens opiumshandel.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 25. feb. 2015: London og dets neonazister presser hårdt på for at få verdenskrig

På trods af det faktum, at våbenhvilen, der blev forhandlet igennem mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande, skrider frem i det østlige Ukraine, er der et fælles fremstød, med London som spydhoved, for at fremprovokere en generel krig med Rusland i de nærmeste dage. Victoria Nulands kæledyr, den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk, var på Fox Tv i søndags, hvor han falbød den løgn, at der ikke er nogen våbenhvile, og at Rusland er engageret i en fuld invasion af det østlige Ukraine. Disse ord var en gentagelse af erklæringer i løbet af weekenden fra en stadig mere hysterisk, britisk regering, der hævdede, at Putin var på kanten til at indtage de baltiske stater, og at der måtte gennemtvinges nye, drakoniske sanktioner mod Rusland. Obama, der føler presset fra Frankrig og andre europæiske allierede for at tilbageholde våben til det ukrainske militær, truer også med nye, tunge sanktioner – den økonomiske ækvivalent til regulær krig.

LaRouchePAC demonstration i New York City 21. feb. 2015:

(Se engelsk sangtekst [her](#))

Se også: [Fyr Nazi-elsker Nuland, eller stå over for verdenskrig](#)

Det, der i stigende grad bør stå klart, er, at dette London-

dirigerede fremstød for krig igen drives frem af panikken i City [of London] og på Wall Street over hele det transatlantiske, britisk-imperiale finanssystems håbløse bankerot. Grækenland er detonatoren, og Eurozonens finansministres beslutning fredag om at forlænge den aktuelle aftale om redningspakken i endnu fire måneder er simpelt hen baseret på den kendsgerning, at ingen er parat til at trykke på aftrækkeren mod hele det transatlantiske finanssystem. Liam Halligan advarede, i [en artikel i Sunday Telegraph](#) om, at euro-eksperimentet er dødt, og at eneste udvej er at organisere en lovformeligt reguleret græsk udgang af euroen, som første skridt i en tilbagevenden til adskilte og suveræne valutaer i hele Europa.

Lyndon LaRouche understregede, at et sådant initiativ må begynde med genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i USA og i hele Europa. Udelukkende kun en tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons forståelse kan afvende verdenskrigen og lancere en ny renæssance.

Betydningsfulde kredse i Washington er bekymrede over, at vi befinder os i den form for periode, i hvilken oligarkiet, i sin desperation for at klamre sig til et afdødt system, vil ty til politiske mord på højt niveau for at få deres vilje. Den indlysende liste over statsoverhoveder fra BRIKS og deres allierede udgør den overordnede bekymring. Disse kredse advarer om, at Obama og hans CIA-chef John Brennan nemt kunne være på mordernes side. Det, der driver London til dobbelt vanvid, er det fremvoksende BRIKS som sæden til en ny, retfærdig, finansiel verdensorden – befriet for oligarkiets magt.

Se Brochuren:

[HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

[– En ny, international orden for menneskeheden](#)

Ifølge nyhedsrapporter rejser Sektor Højre-dræberen Andriy

Parubij til Washington i denne uge for at tale for dødelig hjælp til Ukraine. Hollande og endda Merkel konkluderede for flere dage siden, at USA's fremsendelse af våben til Ukraine kan blive udløseren for generel krig, og at dette motiverede deres fælles indsats, sammen med Putin, for at opnå en aftale i Minsk 12. februar. De nu offentligt erkendte neonazister – som Parubij – er Londons nøgleinstrumenter i det aktuelle krigsfremstød, og de må, sammen med troppefører Victoria Nuland, ubetinget væltes fra enhver magtposition, hvis vi skal undgå krig. Obama må enten fjernes fra embedet eller gøres så magtesløs, at han ikke længere kan udføre Londons og Wall Streets ordrer.

Se: [Kiev Ambassador: We Needed the Neo-Nazi Battalions](#)

Vi har nogle vigtige flanker i denne kamp. HSBC, Kronjuvelen for British Dope, Inc., er på vej ned, og det er frugten af en langvarig indsats, der går tilbage til udgivelsen af *Dope, Inc.* i 1978, der afslørede HSBC's rolle – dengang Hongkong and Shanghai Banking Company – som den centrale clearingbank for verdens opiumhandel. Siden 1865 har Hong Shang beskæftiget sig med narkohandel – som det britiske monarkis eksklusive agenter – og intet er forandret i dette arrangement frem til nutiden. Det er dette Dop., Inc.-apparat, som Obama, Holder og den nominerede til justitsministerposten, Loretta Lynch, så stædigt beskytter. Alene dét er tilstrækkelig grund til at fjerne Obama fra embedet – i denne uge!

[Dope, Inc.](#)

Diane Sare, mangeårig aktivist i LaRouchePAC, siger det ligeud til New Yorkerne,

på dansk [her](#).

STOP 3. VERDENSKRIG!

VI HAR FORTSAT BRUG FOR DIN STØTTE

TIL SCHILLER INSTITUTTETS OG LAROCHE-BEVÆGELSENS KAMP.

Bliv medlem [her](#)

Eller send os et bidrag:

Giro: 564-8408 * Homebanking: 1551-5648408

Fra LaRouche-bevægelsen 22. feb. 2015: Grækenland skylder intet til Storbritanniens kriminelle banksyndikat

Den civiliserede verdens ledeser apati over for de forbløffende vilkår for efterkommerne af den græske nation, hvem de skylder deres civilisation, der så at siger steg op af asken af deres ruin, er noget, der er fuldstændigt uforklarligt for den, der blot er en tilskuer til opvisningen på denne dødelige scene. Vi er alle grækere. Vore love, vor litteratur, vor religion, vor kunst har sine rødder i Grækenland ...

Percy Bysshe Shelley, Introduktion, Hellas, Et lyrisk drama.

Lyndon LaRouche gentog torsdag, at hele den såkaldte græske gæld til Trojkaen er et svindelnummer og må ikke betales.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, advarede LaRouche, og de europæiske banker og bankerne på Wall Street, der alle køres af briterne, stod for en non-stop udplyndring af det græske folk, den græske økonomi og de græske banker. Det faktum, at, ved visse lejligheder, korrupte græske regeringsfolk var med i svindelene med partnere som Goldman Sachs, gør ikke gælden mindre kriminel.

Medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite deltager i et demonstration i solidaritet med Grækenland i New York City den 11. februar,

2015, med et skilt, der siger, "Wall Street og Trojkaen er bankerot, ikke Grækenland!"

Den græske regering må gives fuld international støtte til sin holdning, at *gælden er ubetalelig og må nedsættes*. LaRouche sagde det endnu mere ligefremt: Gælden er illegal, den er ubetalelig, og den er frugten af en London-styret, kriminel virksomhed, der må lukkes fuldstændigt ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden, at der udbryder generel krig i centrum af Europa.

Torsdag skrev den græske finansminister Yanis Varoufakis til eurozonens finansministre og ECB-chef Mario Draghi og krævede en forlængelse på seks måneder af de aktuelle arrangementer, for at give tid til at arrangere en gældskonference og udvikle en plan for en græsk, økonomisk genrejsning – minus nedskæringspolitik. Tyskland afviste omgående forslaget, hvilket fik den græske regering til at offentliggøre brevet og sætte scenen for et opgør fredag, hvor eurozonens finansministre skal mødes for at beslutte deres næste træk. Bag scenen, selv i ECB, er der en udbredt erkendelse af, at gælden ikke kan betales, og at nye arrangementer er nødvendige. Den tidligere franske præsident, Valéry Giscard d'Estaing, sagde til fransk presse, at Grækenland bør gives

mulighed for at organisere en »venligtsindet exit« af euroen.

To afgørende punkter at erindre sig er følgende:

For det første, *så er det hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot – ikke Grækenland. »Ponzi-fiduserne« og den hyperinflationsskabende svindel med kvantitativ lempelse (pengetrykning) har gjort det hele værre. Der er ingen anden udvej end en lovformelig, reguleret annullering af hele boblen med spillegæld med begyndelse i de billioner af dollar i derivater, såsom credit default swaps-kontrakter, der blev indgået på basis af græske statsobligationer samtidig med, at Goldman Sachs og andre afkortede gælden.*

Og for det andet, *så er intet af den såkaldte græske gæld til Trojkaen og de europæiske banker legitim. Ikke engang 10 % af pengene gik til noget, der lignede produktiv investering i den græske realøkonomi. Den græske befolkning er blevet decimeret af den britisk-ledede udplyndring. De skylder intet!*

Der er intet, der sætter mere fokus på det britiske finansimperiums kriminelle karakter end de fortsatte afsløringer af HSBC, der er i gang i hele verden. Glem ikke, at HSBC engang var kendt som *»Hong Kong and Shanghai Banking Corporation«* – kronjuvelen af den britiske politik med opiumskrig, og centralbank for den globale narkohandel.

Med de kriminelle anklager i Schweiz, aftalen om »udsættelse af retsforfølgelse«, en fordelagtig aftale fra Obama i USA, de igangværende efterforskninger i Indien – der viser, at HSBC, sammen med *Dronningens egen Coutts Bank*, hvidvaskede pengene til terrorangrebet i Mumbai i 2008, arrangeret af Daoud Ibrahim, samt de kriminelle anklager mod banken i Argentina, bør det nu fremstå som en klar påmindelse om, at hele det London/Wall Street-styrede, transatlantiske finanssystem med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er en eneste, gigantisk, kriminel virksomhed. Det er *Dope, Inc.*, og den eneste passende

handling vil være en massiv, global Pecora-kommission og nedlukning af disse banker.

Dope, Inc., udgivet af Executive Intelligence Review

Når man ser tilbage på LIBOR-svindelen, afsløringerne af, at HSBC er bank nr. 1 for hvidvaskning af narkopenge for de mexicanske og columbianske narkokarteller, HSBC's globale skatteunddragelsesfidus med base i Schweiz, og forbindelsen mellem HSBC og Den gyldne Kæde af saudiske banker bag finansieringen af al-Qaeda og ISIS, bør pointen stå helt klart: Dette er global, organiseret kriminalitet, der går til toppen. *Og de forventer at blive tilbagebetalt for det blod, de har udsuget af det græske folk?*

En fuld efterforskning af HSBC's kriminalitet på vegne af Monarkiet (det britiske, -red.) ville også afsløre de intime forbindelser med Prince Bandar bin-Sultan (eller måske bin-Satan), især i kølvandet på 11. september. Alt imens de schweiziske, private HSBC-dokumenter bekræftede, at Bandar var en skatteunddragelseskunde, så er den virkelige historie meget større. *HSBC var i en årrække den eneste bank i USA, der ville forvalte pengene fra Bandar og den saudiske ambassade.* Før og efter 11. september modtog Bandar, iflg. kvalificerede kilder i Washington, 30 mio. dollar om måneden i overførsler fra Bank of England til hans personlige konto i HSBC New York (og senere, HSBC Washington, DC.) som hans andel i Al Yamamah våben-for-olie-handlen, der skabte historiens største, ulovlige fond til terrorisme.

At blæse låget af London/Wall Street-banksvindlen er altafgørende for at forhindre krigen i at bryde ud i hjertet af Europa. Foreløbig holder Putin, Hollande, Merkel og Poroshenko sig til deres forpligtelser over for en våbenhvile i Ukraine som det første skridt til en reel løsning på krisen, der begyndte med Victoria Nulands operationer for et nazistisk

regimeskift i 2013-14. Alle fire ledere ved, at Obama, på vegne af briterne, gør fremstød for at opruste ukrainerne som en udløser af krig med Rusland. Victoria Nuland, Obamas neokonservative nazi-elsker, løber rundt i Georgien og andre steder østpå, hvor hun gør fremstød for provokationerne.

Nuland må fjernes nu, som endnu en forudsætning for at forhindre krig. Så længe hun render rundt på vegne af Obama, er faren for krig for alvorlig til, at det kan tolereres. Med hendes afsættelse bliver Obama sårbar. Enten må han selv fjernes fra embedet, eller også, som LaRouche udtrykker det, må »han blive stærkt begrænset«, ellers vil krigen ikke kunne standses.

Se: Fyr nazi-elsker Nuland, eller stå over for krig.

Dette er afgørende dage, hvor selve menneskehedens fremtid står på spil. Grækerne må gives fuld international støtte til at gå op imod svindlerne og morderne i London. Nuland må fyres og Obama puttes i en æske, eller selv blive fyret. Denne kombination af handlinger er tilstrækkelig til at holde faren for krig tilbage. Dernæst kan en lovformeligt reguleret bortfjernelse af Londons og Wall Streets imperiale gældsboble sætte scenen for en reel, økonomisk revolution af den slags, som Alexander Hamilton lancerede ved afslutningen af Den amerikanske Revolution, og som reflekteres af BRIKS' handlinger i dag.

**Fra LaRouche-bevægelsen 20.
feb. 2015:**

Den græske gæld er svindel – ligesom hele det transatlantiske finanssystem; Sæk det for at stoppe Tredje Verdenskrig

I dag (18. feb.) lancerede Lyndon LaRouche et internationalt initiativ centreret omkring Manhattan for at afsløre den totale svindel omkring den gæld, der tilskrives Grækenland af Den europæiske Union og Det britiske Imperiums banker. Gælden bliver brugt som afpresning for at forsøge at banke Grækenland – og efter dem, hele Europa – til at begå selvmord ved endnu engang at gennemtvinge bankernes nedskæringspolitik, der medfører folkemord.

»Den græske gæld som sådan er for det meste vedkommende ikke græsk gæld«, erklærede LaRouche. »Gælden, som Tyskland og andre nationer kræver, at de betaler, er penge, som grækerne aldrig har fået! Så grækerne skylder ikke disse penge. Det er et svindelnummer, for grækerne påtog sig ikke denne gæld.«

Det hele blev tvunget ned over Grækenland gennem en række svindelnumre, sagde LaRouche, men i virkeligheden gik pengene kun til at betale Grækenlands internationale bankkreditorer, for at dække over et Ponzi-svindelnummer, som Goldman Sachs og andre rovgriske finansierere kørte, og for at dække over sporene af korrupte våbenhandlere, som tidligere græske regeringer har forhandlet – som medlemmer af den nuværende, græske regering har dokumenteret.

Men det græske tilfælde er intet særsyn på verdensscenen. Det er et klassisk tilfælde af det, LaRouche og *EIR* længe har

beskrevet som »bankier-regning«, et svindelnummer, gennem hvilket størstedelen af planetens nationer er blevet påtvunget gæld, de aldrig virkelig har påtaget sig, og som er bygget op gennem en pyramide af derivatspekulation og lignende finansielle svindelnumre. Det er på denne måde, at vi har fået for 2 billioner dollar derivater og andre finansielle 'værdipapirer' på regnskaberne i dag, uden nogen mulighed for at betale gælden.

Tilfældet Grækenland udgør den samme form for svindel, som gribbefondene forsøger at gennemføre imod Argentina. Og det er den samme svindel, som køres over hele verden af de narko-handlende, skatte-unddragende, bankerotte banker, der er kernen i Det britiske Imperium i dag. Et af disse tilfælde, nemlig HSBC – tidligere Hong Kong and Shanghai Banking Corporation, også kaldet hovedbanken for *Dope, Inc.* – er for nylig blevet berygtet for at organisere verdensomspændende fiduser til skatteunddragelse for deres rige kunder. Og dette kommer oven i den tidligere demonstration under amerikanske senatshøringer af, at HSBC befandt sig i centrum af hvidvaskning af blodpenge fra de mexicanske narkokarteller til titals billioner dollar.

Men HSBC er blot et enkelt tilfælde blandt dusinvis af andre. En sladrebank ('whistleblower') i UBS (Union Bank of Switzerland), tidligere embedsmand Stephanie Gibaud, har netop erklæret, at »oplysningerne om HSBC er en kopi af det, jeg oplevede i UBS«. Hun tilføjede, med videnskabelig præcision:

»Vi må forstå, at vi har at gøre med en kriminel industri.«

Det er præcis, hvad Wall Street, City of London og hele det transatlantiske finanssystem er. Det er en kriminel virksomhed, der ønsker at bevare illusionen om solvensen af finansielle aktiver til 2 billioner dollar gennem at dræbe hele nationer og befolkninger, sådan, som de forsøger at gøre i Grækenland. Det er deres finanssystems bankerot, der ligeledes driver dem til at true med atomar konfrontation med Rusland og

Kina med Ukraine som påskud, for at gennemtvinge deres vilje på globalt plan.

Det britiske Imperiums eneste håb om sejr er, at nationer som Grækenland og Rusland kapitulerer til deres afpresning og deres trusler og indvilger i at spille efter de rigide spilleregler, som Det britiske Imperium insisterer på, er det eneste spil i byen. Men hvis de nægter – som BRIKS-nationerne gør det, så vel som også allierede nationer som Grækenland, Argentina og Egypten – og i stedet kæmper for at skabe et helt nyt system, baseret på udstedelse af kredit til udvikling, snarere end til spekulation, så kan det finansielle imperium tvinges i knæ.

»Vi må udbrede dette her som hovedspørgsmålet i USA«, erklærede LaRouche. »Vi kan sænke Wall Street på dette spørgsmål. Hvis man sænker den græske svindel, vil man sætte en kædereaktion af eksplosioner i gang i det internationale, transatlantiske system, som Wall Street-systemet og lignede ting, briterne og andre. Det er dem, der skylder gælden, ikke grækerne.«

»Det her skal lægges højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA«, sagde LaRouche. »Hvis man vil undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre. Og hvis man ikke gør det, tager man ikke Tredje Verdenskrig alvorligt.«

Dette er en international og en *national* kampagne, konkluderede LaRouche, og den er centreret omkring New York City. Vi vil tage Manhattan tilbage fra Wall Street, og give det tilbage til Alexander Hamiltons politik.

Lyndon LaRouche: Hvis menneskeheden ikke opfylder sine skabende forpligtelser, er der ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd

16. feb. 2015 – Under diskussioner søndag aften fremhævede Lyndon LaRouche [Schiller Instituttets arrangement på Manhattan søndag, den 14. feb.\[1\]](#), som en total succes og understregede, at det er af afgørende betydning, at materialet præsenteret ved begivenheden, med hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, cirkuleres i sin helhed i USA og internationalt.

For det andet understregede han, at alt for mange mennesker befinder sig en drømmetilstand til, at de er i stand til at tænke seriøst. Folk må se at stå ud af sengen og holde op med at gå søvne.

I den kommende uge konfronteres menneskeheden med to kriser, som det er dårligt forberedt til gennem den kendsgerning, at for mange mennesker ser på menneskelige væsener som dyr, snarere end at se på menneskelige væsener sådan, som Johannes Kepler så på menneskeheden, nemlig, at de har missionen og evnen til at udvikle Solsystemet, af hvilket menneskeheden samtidigt er afhængig.

Fra og med midnat den 15. februar trådte en våbenhvile i kraft i Sydøstukraine. Hvis denne våbenhvile ikke holder, står verden og vakler på kanten af atomar udslettelse. På trods af Barack Obama og Victoria Nuland, hvis nazister – som Sektor

Højre og Azov-battaljonen – har forpligtet sig til at overtræde våbenhvilen, talte Hollande, Merkel, Putin og Poroshenko med hinanden søndag og har planlagt at fortsætte diskussionen mandag, fordi de ved, at Minsk-aftalen måske er menneskehedens sidste chance.

Mandag vil også repræsentanter fra Grækenland mødes med Eurogruppen i Bruxelles. Med opbakning fra mere end 60 % af den græske befolkning vil de stå fast på modstanden mod en fortsættelse af nedskæringspolitikken, der medfører folkemord, og som blev påtvunget den græske befolkning af Trojkaens EU, ECB og IMF.

Søndag aften demonstrerede flere end 20.000 grækere i Athens gader foran parlamentet med temaet: »Det græske folk imod nedskæringspolitik.«

Disse to kriser er blot de mest umiddelbare, der konfronterer menneskeheden. Kriserne, der truer menneskeheden, vokser med hastigt tempo.

Lyndon LaRouche understregede, at vi er kommet til afslutningen af dette øjeblik i historien, og at fylde den sidste sprække af denne historie op er en fejltagelse. **Det, der behøves, er et nyt koncept, som de fleste ikke er fortrolige med, fordi de fleste menneskelige væsener ikke ved, hvad forskellen på dyr og mennesker er.**

Intet dyr ville nogensinde kunne mestre Solsystemets love. Intet dyr har nogen idé om, at dets blotte eksistens er afhængig af Solsystemet, eller at det har et ansvar for at udvikle Solsystemet. Udelukkende kun mennesket er i stand til at have en sådan idé, og det har evnen til at udøve et sådant ansvar.

Når man ser på det fra dette standpunkt, hvordan kunne da noget menneske tolerere oprustningen af nazister i Ukraine? Hvordan kan noget menneskeligt væsen støtte det folkemord, som gennemføres af Trojkaen imod Grækenland og andre steder?

Hvordan kan noget menneskelig væsen tolerere, at Victoria Nuland ikke omgående bliver fyret for de forbrydelser, hun har begået i Ukraine, for ikke at tale om Libyen? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere, at Barack Obama har præsidentembedet i USA? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere vekslererne i Wall Streets tempel for Mammon?

Mennesket er ikke et dyr. Mennesket har en guddommelig mission om at opbygge en massebevægelse for udvikling, ikke blot på denne planet, men i Solsystemet som helhed.

Som LaRouche understregede søndag, så har vi ikke meget tid. Civilisationen kunne befinde sig på randen af udslettelse. Vi må inspirere folk til niveauer, de aldrig før har berørt, og det kan gøres.

I dette lys påpegede LaRouche, at nøglen til ikke alene menneskehedens fortsatte eksistens, men også til opfyldelsen af dens natur og mission som menneske, og ikke dyr, er Johannes Keplers forståelse af Solsystemet. Følgende bemærkninger fra LaRouche tirsdag, den 10. februar, går direkte til sagen:

*»Man må tænke på **Nicolaus Cusanus**, implicit, som opdageren af princippet om Solsystemet, og før ham var der ingen, som vi er bekendt med, der har forstået princippet for Solsystemet. Solsystemet er det system, som vi lever under. Vi er afhængige af Solsystemet, fuldstændigt, og derfor må vi have en menneskelig forståelse af, hvad Solsystemet betyder. For Solsystemet har visse egenskaber, som normalt ellers ikke findes i Solsystemet! Og det denne egenskab ved Solsystemet, Keplers forståelse af Solsystemet, som er nøglen til forståelsen af menneskeheden. For muligheden af en menneskehed er afhængig af denne faktor. Det er et princip om Solsystemet, det er princippet om Solsystemets blotte eksistens, sådan, som Kepler selv definerede det. Og derfor definerer det princippet om menneskeheden, som findes i definitionen af Solsystemet, som Kepler definerede det. Menneskeheden lever nu i et*

Solsystem, og Solsystemet udvikler sig under alle omstændigheder, vi ved, at det udvikler sig; vi forstår ligeledes, hvis vi forstår problemet, så forstår vi, at vores eksistens afhænger af dette princip, af Keplers princip. I modsat fald fungerer det ikke.

Spørgsmålet er, hvad er menneskehedens evne – individets evne og menneskehedens evne generelt – til at skabe en forandring i Solsystemet i overensstemmelse med Keplers principper. Dette er det eneste, der gør, at Solsystemet har nogen værdi. Menneskets succes med hensyn til at håndtere spørgsmålet om Solsystemet er den eneste sandhed, der findes for noget som helst i Solsystemet.

Menneskeheden er den afgørende institution, af hvilken selve meningen med Solsystemet afhænger. Uden princippet om Solsystemet, som vi kender det i dag, ud fra standpunktet om fysisk videnskab og relaterede ting, så vel som andre ting, hvis menneskeheden ikke udøver funktionen som menneskehed, som en skabende kraft, så er de ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd.«

[1] Helga Zepp-LaRouche begynder ved ca. 36 min.

Fra LaRouche-bevægelsen 13. feb. 2015: EIR LEDER: Det »uundgåelige« kan og må stoppes

Hvad gør man, når »eksperterne« alle sammen siger, at det er »uundgåeligt«, at Grækenland enten kapitulerer til mere,

morderisk nedskæringspolitik, eller også tvinges til at forlade euroen og forårsage et globalt, finansielt kaos? Eller når geopolitiske »eksperter« siger, at det er »uundgåeligt«, at enten kapitulerer den russiske præsident til NATO's og Vestens angreb, eller også vil »konflikten i Ukraine« sprede sig og bringe verden ind i en atomkrig?

Det enkle svar, som Lyndon LaRouche for nylig har understreget det, er, at man hævder sin menneskelighed. At være menneskelig vil sige, at man udøver sin »uforudsigelige«, menneskelige skabevne, der formår at ændre det »uundgåelige«. Og så kæmper man som bare helvede for det. Fortiden og nutiden determinerer ikke fremtiden, *hvis* man udøver denne enestående, menneskelige egenskab i tide.

Der er netop nu ingen tid at spille med hensyn til at udøve denne egenskab. For menneskeheden befinder sig både på den yderste rand af en atomar konfrontation med Rusland, og også et fald ned i et finansielt armageddon.

Begynd med at gøre dig den globale, strategiske katastrofes virkelighed klart. Som den russiske udenrigsminister Lavrov gjorde det klart i sin tale i München i denne uge, så har USA og NATO i 25 år forfulgt en politik for Ruslands underkastelse af deres globale, geopolitiske mål, og dette har bragt os ud på randen. Det er der faktisk nogle europæere, der er begyndt at »fatte«, hvilket er årsagen til, at der er den mindste smule håb til de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted om Ukraine.

En god markør for disse europæeres tankegang var en artikel i *Der Spiegel* online den 8. feb. med titlen, »Krisen mellem NATO og Rusland: Atomspøgelset vender tilbage«. Artiklen siger, at krisen i Ukraine har kastet NATO og Rusland tilbage til den kolde krig. Samarbejde omkring atomsikkerhed er ophørt; en »rød telefon« (hot line) eksisterer ikke længere. I 1995, da opsendelsen af en norsk forskningsraket udløste Ruslands angrebsvarslingsystem, måtte man på under 10 minutter

beslutte, om man skulle udløse et modangreb mod et mistænkt atomangreb, og nu om dage er denne varslingsperiode reduceret. Forespurgt om, hvad der ville ske i dag, hvis der var en hændelse som den i 1995, sagde tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov:

»Jeg er ikke sikker på, at man ville træffe den rette beslutning ... i dag er faren for krig større.«

At man i stigende grad er alarmeret, selv i toppen af det amerikanske militær, reflekteredes i en artikel den 10. feb. af Walter Pincus, national sikkerhedskorrespondent for *Washington Post*, der ofte bruges til at lække ting fra Pentagon. Pincus skriver, at USA's planer om at stramme op på de militære kommunikationer med det formål at modstå et atomangreb – til hvilket formål Obamaregeringen har anmodet om midler i sit nye budget – var en forfærdelig politik, eftersom det »kun er med til at fremme det indtryk, at dette land forbereder sig til atomkrig og måske ville angribe først«.

Det er opskriften for gensidig garanteret udslettelse.

At undslippe disse rædsler kræver, at man foretager et spring *op over* det almindelige niveau for tænkning, at det enkelte individ træffer en beslutning om at handle i overensstemmelse med, hvad der er nødvendigt for at redde og fremme menneskeheden. Løsningerne er faktisk fremlagt på bordet – i form af Hamiltons økonomiske system og strategien med Den nye Silkevej/Verdenslandbroen. Men hvem har modet til at følge det?

Hvis vi hævder vor menneskelighed, så *kan* det gøres, der *må* gøres. Wall Street og Det britiske Imperium kan knuses. Krigsmagerne, såsom Obama, kan fjernes fra magten. Menneskeheden kan skabe en fremtid, der respekterer alle menneskelige væseners hellige natur. Hvis tilstrækkelig mange mennesker handler nu.

Fra LaRouche-bevægelsen 11. feb. 2015: Hvordan forkert tænkning kan ødelægge vor art

Obamaregeringen er i øjeblikket ved at implementere en politik, omkring økonomi generelt og omkring Ukraine i særdeleshed, der er i færd med at krænge planeten over mod et atomart opgør mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden. Dette er ensbetydende med, at der er grund til at stille Obama for en rigsret, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Under politisk direktion fra briterne har Obama sat USA på en kurs mod krig, og gennem sådanne personer som Udenrigsministeriets Victoria Nuland har han sluppet nazister løs – vaskeægte nazister, der har dokumenterede, historiske bånd til Adolf Hitler – der truer Ruslands blotte eksistens. Mens Obama offentligt overvejer at sende våben til Ukraine, havde *Moscow Times* fra i dag ganske enkelt denne overskrift: »Rusland vil se amerikanske tiltag for at opruste Ukraine som en krigserklæring.«

Bag sådanne strategiske bommerter og provokationer finder vi en tydelig fejlslagen filosofi og tankegang. For eksempel er Obama og briterne i deres adfærd over for Rusland totalt gift med utilitaristisk adfærdsmodifikation, efter Benthams *felicific calculus*, (tilnærmelsesvis: adfærdsforandrende teknik ved hjælp af belønning eller straf). I sine kommentarer i går efter mødet med Merkel understregede Obama igen, at hvis Rusland ikke giver efter for hans krav, kan USA »optrappe Ruslands omkostninger« og overveje, hvilke andre midler kan anvendes for at ændre hr. Putins adfærd«. Ashton Carter har på

lignende måde i skriftlige svar til Kongressen vedr. sin nominering til forsvarsminister ikke alene argumenteret til fordel for en oprustning af Ukraine, men også for at lægge pres på Rusland pga. formentlige krænkelser af INF-traktaten (traktaten fra 1987 mellem USA og Rusland om mellemdistance-atomvåben).

»USA's respons må gøre det klart for Rusland, at hvis det ikke igen kommer i overensstemmelse [med traktaten], vil vores respons gøre dem mindre trygge, end de er i dag.«

Det er sindssygt, var LaRouches kortfattede kommentar. Og en sådan sindssyge vil kun forøge faren for krig, eftersom russerne ikke vil respondere, som behavioristerne forudsiger, for det er faktisk ikke sådan, det funktionelle, menneskelige sind fungerer. De vil respondere på en asymmetrisk måde, kreativt, baseret på en menneskelig og national identitetsopfattelse, der intet har at gøre med Benthams *felicific calculus*. I modsætning til dyr, hvor forudsætningerne for adfærdsmodifikation er anvendelige, så fungerer det menneskelige sind ud fra et klart koncept om en fremtid under opbygning, og handler for at forandre aktuelle parametre for at sikre, at en sådan fremtid også skabes – noget, som intet dyr, eller ingen utilitarist, kan gøre.

At operere på anden vis, som briterne af natur gør, vil i sandhed føre til krig gennem fejlberregning – den største fejlberregning af alle, i relation til menneskets natur.

Vores job, understregede Lyndon LaRouche i dag, er ikke at beskrive denne situation, men at specificere, hvad vi må gøre for at ændre den, omgående. Og det er meget simpelt. Vi må erklære Wall Street bankerot, erklære LaRouche, fordi det, og hele det transatlantiske system, er håbløst bankerot, som det tydeligt ses af Grækenlands tilfælde. Ethvert yderligere forsøg på at holde det i live vil få de transatlantiske nationer til at eksplodere så meget desto hurtigere, og så meget desto mere eksplosivt. Fakta er, at Wall Street er

bankerot, og kun idioter og tåber – og de, der frygter dem – tror noget andet.

De er åbenlyst bankerotte, fortsatte LaRouche. Alle regnskaber viser det; tempoet, hvormed bankerotten sker, accelererer; og forsøg på at tapetsere hen over det med yderligere kvantitativ lempelse (pengetrykning) er i særdeleshed farligt, fordi det simpelt hen vil sprænge hele systemet i stykker på kort tid, og ingen vil overleve.

Så luk det ned, erklærede LaRouche. Sæt det under konkursbehandling. Og skab en ny institution under statslig kontrol for at stabilisere situationen, og skab ny, statsgaranteret kredit. Sæt dernæst denne kredit i arbejde for at skabe voksende produktion i arbejdskraften, centreret omkring projekter med høj [energigennemstrømningstæthed](#).

Det vil Wall Street ikke kunne lide. Men det vil 99,99 % af den menneskelige art. Det er det eneste alternativ til krig, kaos og masseaffolkning af hele planeten.

Forslag til fordybelse:

[Tema-artikel: En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild](#)

Lyndon LaRouche: [Fire nye Love til USA's omgående redning](#)

EIR LEDER: Efter Wall Streets

bankerot

30. jan. 2015 – Wall Streets banksystem står atter over for en krise med trussel om bankerot – denne gang udløst af sammenbruddet af gæld og derivater i olie- og råvaremarkedet. Selv bankierer i centralbankerne ved, at det vil blive lige så slemt, eller værre, som endnu et 2008-krak.

Disse banker har været generelt bankerotte, siden fjernelsen af Glass-Steagall fik sin virkning. Wall Streets krise med truslen om bankerot er forværret af euroens fald og det faktum, at alle de største, europæiske banker, og ganske bestemt inklusive London-bankerne, er proppet til ørerne med giftige værdipapirer, i mere og mere varierede udgaver.

Et finanskrak, der er værre end det i 2008, hænger umiddelbart over hele dette bankrotte London-Wall Street-system. USA må omgående skabe en stødpude for sin økonomi og sine borgere mod dette krak. LaRouche har planen:

Wall Street-bankerne bør lukkes og sættes igennem en konkursbehandling, således at de kan fortsætte visse begrænsede funktioner som kommercielle banker. Deres mulighed for at styre tingene i den amerikanske økonomi må nu afsluttes.

Indled en konkursbehandling af disse storbanker ved at genindføre Glass/Steagall-loven for at opdele de dødsdømte, spekulative afdelinger fra deres garanterede, lovmæssige kommercielle banker – og lad førstnævnte gå under.

Til at erstatte dette må der skabes en stødpude af kredit – statslig kredit – der kan sætte folk i produktive, velbetalte beskæftigelser. Det betyder beskæftigelse, der er relateret til afgørende nødvendige, nye projekter inden for moderne infrastruktur.

Stil en kilde til statslig kredit til rådighed, der skal

bruges af delstaternes regeringer og den føderale regering til at skaffe beskæftigelse til fagligt uddannede og til økonomisk udvikling. USA må påtage sig en begrænset gæld for at gøre dette, men den må udelukkende kun helliges dette formål. Det har været gjort før; det må gøres igen.

Skab en Reconstruction Finance Coporation (Kreditanstalt for Genopbygning) med en statslig startkapital, og udsted RFC-obligationer til offentligheden og de kommercielle banker, der skal støtte nationale projekter og delstatsprojekter.

Og, skab en Nationalbank med en startkapital bestående af ny gæld i Finansministeriet, og skaf størstedelen af denne Banks kapital ved en frivillig ombytning af eksisterende 3- til 30-årig gæld i Finansministeriet. Hvis 500 mia. dollar af statsgæld frivilligt investeres i Nationalbanken, kan Finansministeriet udstede for 500 mia. dollar statsgældsbeviser til Banken, der kan begynde at udstede kredit til produktivitet og beskæftigelse.

Af absolut afgørende betydning for denne nye Nationalbank og RFC: Gå med i BRIKS! Accepter den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til Obama på APEC-topmødet sidste november.

Brug Nationalbanken og RFC til at gå med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og de andre nye internationale udviklingsbanker og fonde til infrastruktur i den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej. Og mangedobl samtidigt stødpuden af statslig kredit til ny infrastruktur og produktive investeringer i Amerika.

Skab en ny økonomisk platform for Amerikas økonomi, der »drives frem« ved hjælp af udvikling af fusionsteknologier og fusionskraft. Lancer på ny Amerikas tilstedeværelse i Solsystemet i konkurrence og samarbejde med Kinas måneprogram, der nu er verdens førende rumprogram.

En ny nedsmeltning af Wall Street vil ramme økonomien som en storkrig. Og Wall Street optrapper finansiell krigsførelse og

anden form for krigsførelse imod »fjenderne« Kina og Rusland, hvilket er i færd med at føre til en faktisk, *termonuklear krig*.

Hvis vi omgående iværksætter LaRouche-planen, kan dette stoppes.

Diplomatseminar i København om BRIKS/Verdenslandbroen en succes

København, 30. jan. 2015 – Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København i dag, med titlen, »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Efter fr. LaRouches kraftfulde tale, talte repræsentanter fra tre af ambassaderne fra BRIKS-nationerne – Rusland, Kina og Sydafrika. Desuden stillede repræsentanten for Brasilien et spørgsmål under den efterfølgende diskussion.

Videoerne og lydfilerne af fr. LaRouches tale, og den tale, som hr. Machiel Renier van Niekerk, repræsentanten fra Sydafrikas ambassade i Danmark, holdt, kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>

I seminaret deltog repræsentanter fra 14 ambassader fra

Europa, Asien, Afrika og Sydamerika, sammen med nogle danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets aktivister.

Fr. LaRouche indledte sin tale med udviklingen i Grækenland, og hvordan landet kan blive et forbindelsesled mellem Europa og BRIKS. Hun talte om, hvor tæt vi er på en total nedsmeltning af finanssystemet, hvor tæt vi er på en atomkrig, og hvad forbindelsen mellem de to er. Hun understregede, at den fare, der repræsenteres af skiftet i USA's strategi for atomkrig, til en førsteangrebsdoktrin, sammen med afbrydelsen af kommunikationen mellem USA og Rusland, der rent faktisk var intakt under den cubanske missilkrise, betyder, at vi er tættere på atomkrig i dag, end nogen sinde før. Ja, der er et alternativ: Hvis vi får Europa og USA til at acceptere Xi Jinpings tilbud om at gå med i deres økonomiske alliance for udvikling.

Fr. LaRouche fremlagde det momentum, der er for BRIKS' økonomiske udvikling, og det perspektiv, der er skitseret i den nye EIR-rapport »Den Nye Silkevej er blevet til Verdenslandbroen«, som hendes mand Lyndon LaRouche og hun selv, så vel som Schiller Instituttet, har kæmpet for i årtier.

Hun appellerede til deltagerne om at sætte dette alternativ på verdensdagsordenen ved at cirkulere idéerne i vores nye rapport gennem at arrangere interviews, kommentarer, kontakte folk fra erhvervslivet, der ville få gavn af Verdenslandbroen, cirkulere vores resolution og generelt ved at arbejde sammen med os i fremtiden.

Kontakt venligst EIR og Schiller Instituttet for at få rapporten »**Den Nye Silkeveje er blevet til Verdenslandbroen**« og brochuren »**Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden**« og andet materiale, og for deltagelse i fremtidige møder.

Schiller Instituttet: + 45 35 43 00 33, 51 21 72 06.

si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

EIR: + 45 35 43 60 40

Læs også (hvis du ikke allerede har!):

 Helga Zepp-LaRouche: [Introduktion: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

Fra LaRouche-bevægelsen 3. feb. 2015: Er disse karle klinisk sindssyge? Nej, de er fra Wall Street!

Hvad kan have fået Barack Obama til at erklære, at han tænker på de facto at trække Ukraine ind i NATO og opruste Kiev til krig mod Rusland? Og til, på selvmorderisk vis, at sende amerikanske våben og militærpersonale til seks andre lande på Ruslands grænser, under NATO's artikel 5, som han sagde, hvilket fordrer, at USA forsvare disse lande, som var de selve USA?

Tror Obama, at han vil fremprovokere en krig, og vinde den, mod Rusland, med en »fremskudt NATO-brigade«?

Obama skubbes frem ad denne sindssyge kurs af en gruppe

forhenværende, afdankede regeringsfolk, der handler gennem Det atlantiske Råd og Brookings Institution, der 1. feb. har udgivet en rapport, der kræver, at USA og NATO bevæbner Kiev-regeringen til krig mod Rusland. Mediernes lederartikler og artikler slår på krigstrommerne, fra den britiske dagspresse til *New York Times*, med påstande om, at modstanden til den amerikanske generalstab har været undertrykt.

Starte en krig mod Rusland på strategisk basis af en seks siders rapport fra en flok gæs, bestående af forhenværende regeringsfolk? Michele Flournoy , Ivo Daalder, Strobe Talbott, James Stavridis ... husk disse navne. Timothy Garton Ash fra Oxford, planlæggeren af »farvede revolutioner« mod Ruslands og Kinas allierede, og som skriver, »Putin skal stoppes med geværer« i *London Guardian*. Kald dem »selvudslettelsesbevægelsen«. Hvis det lykkes dem at provokere Rusland og Kina til at gå i krig, vil de være årsag til, at menneskeligt liv på denne planet ophører – os alle sammen. Er de klinisk sindssyge?

Svaret er, at Wall Street, og finanskræfterne fra City of London, **insisterer på denne krigspolitik, fordi de er bankerot**. Deres bankerot kommer af to årtiers tøjlesløse, spekulative bobler og krak, der har holdt tilbage og ruineret de transatlantiske økonomier, mens BRIKS – især Kina – udviklede deres rum og tog en førerposition inden for rumforskning.

Nu insisterer storbankiererne på finansiel krigsførelse mod BRIKS-allierede nationer, provokationer, og endda truslen om atomkrig mod Rusland og Kina, for at tvinge dem til at lade London og Wall Street fortsætte med at køre hele verden.

Bevis? Kiev-regimet tilbydes nu den anden IMF-lånepakke på et år, og *The Economist* – der er talerør for bankerne i City of London – kræver, at pakken bliver på 20 mia. dollar, og at tidligere lån, som Ukraine indrømmer, de ikke kan betale, afskrives.

Disse samme banker, den samme IMF, de samme London-allierede politiske ledere, som Cameron, fr. Merkel og Obama, nægter, – med en rasende, hård linje – at give Grækenland den samme eftergivelse af gæld.

Kiev skal have 20 mia.-dollar-lånene og afskrivning af gælden, for at gå i generel krig med Rusland. Den græske regering, der offentligt går imod sanktioneerne mod Rusland, skal nægtes gældseftergivelse for udvikling af sin økonomi – selv, hvis denne afvisning betyder – og det vil det gøre – at den såkaldte eurozone ophører at eksistere.

Wall Street og the City ER klinisk sindssyge.

**Fra LaRouche-bevægelsen 2.
feb. 2015:**

**LaRouche: Erklær Wall Street
bankerot,
og gå med i BRIKS' skabelse
af et nyt,
globalt kreditsystem**

I løbet af weekenden kom det ene medieorgan for britisk imperiepolitik efter det andet ud med hysteriske advarsler om de globale, strategiske implikationer af den græske krise. Ian Bremmer, CFR (Council of Foreign Relations), advarede om, at Grækenland meget vel kunne forlade eurozonen og NATO, og i stedet gå med i SCO (Shanghai Cooperation Organization),

Rusland og Kina i alternative økonomiske og strategiske arrangementer – og således de facto gå med i BRIKS, selv om Bremmer ikke vover at kaldet det sådan. Ambrose Evans-Pritchard fra *Daily Telegraph* advarede om, at EU's 'chickengame' (hvem viger først?) med Grækenland kunne give fuldstændigt bagslag og føre til

»ukendte rystelser, der kunne ramme det globale betalingssystem. De leger med ilden«.

Og selv den sædvanligvis fornuftige Liam Halligan udbrød i sin artikel i *Telegraph*, at den nye Syriza-regering i Grækenland

»direkte kunne overtage kontrollen med Grækenlands låntagere og afskrive for milliarder af euro i husstandslån og hermed ødelægge bankernes regnskaber i et vanvittigt udbrud af populistisk kontraktlig vandalisme«.

»Men det er fornuftigt; det er præcist, hvad de burde gøre«,

lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. De burde simpelt hen skaffe sig af med denne falske gæld, der alligevel ikke eksisterer, tilføjede LaRouche. Ikke blot Grækenland, men hele Europa og hele den transatlantiske sektor har fået falsk gæld tvunget ned i halsen. Men hele systemet er dødt, erklærede LaRouche, i USA og alle andre steder, og det må ganske enkelt erstattes. Wall Street er død, så afskriv dem. Hele det spekulative system, centreret omkring Det britiske Imperium, er dødt, og at forsøge at udsætte denne død vil ikke virke længere. Forsøg på at gøre det vil kun føre til krig, tilføjede LaRouche.

Så vi må afskrive den spekulative gæld, der ikke har nogen som helst substans og udelukkende kun er spekulation i en fremtid, der allerede er død, erklærede LaRouche. I dets sted må vi skabe et nyt kreditsystem, som vi kan operere under, når det gamle system først er blevet afskrevet. Dette nye system vil give en ny myndighed til at skabe produktiv kredit, sådan, som disse principper blev etableret af Alexander Hamilton, kredit,

der vil blive brugt til at skabe produktiv beskæftigelse.

Ingen anden konversation om disse anliggender er umagen værd, sluttede LaRouche. Wall Street, de britiske banker og det europæiske system er alle døde. Så fjern dem! Så enkelt er det.

Under yderligere diskussioner med medarbejdere i eftermiddag, understregede LaRouche:

»Sagens kerne er, at vi må fjerne denne fare. Og denne fare hedder nu Obama. Obama er lakajen og snubletråden, der kunne sætte alt dette i bevægelse. Så at få Obama sparket ud af embedet, sparket ud af sin funktion, og så videre, på forskellig vis, i forskellige betydninger og ved forskellige midler, er meget vigtigt. Obama må smides ud af embedet, hvilket ville betyde, at også Victoria Nuland ville forlade embedet, hvilket ville være en stor lettelse. De faktorer, internt i USA, for umiddelbar atomkrig, f.eks., er faktorer, der må behandles som en snubletråd for atomkrig. Obama er en snubletråd for atomkrig. Obama må fjernes.«

**Fra LaRouche-bevægelsen 30.
jan. 2015:
Helga Zepp-LaRouche bringer
kendsgerningerne om**

Wall Street krigsprovokationer Tyskland og Europa til

De to første *EIR*-seminarer i Berlin og Frankfurt med Helga Zepp-LaRouche har bragt kendsgerningerne om den umiddelbart overhængende fare for en atomkrig – og Verdenslandbroen som alternativet – til Tyskland og Europa som helhed, på et tidspunkt med forhøjet fare og voksende politisk krigsførelse. Det faktum, at de to begivenheder med Zepp-LaRouche, der fandt sted tirsdag og torsdag, kom umiddelbart i hælene på chokket efter det græske valg, øgede kun virkningen.

Wall Street og [City of] London er håbløst og uafvendeligt bankerot, og den eneste virkelige mulighed til at forhindre krig er at indlede omgående lovmæssig konkursbehandling mod deres derivat- og anden spillegæld til 1,7 milliard dollar – der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall.

Det bliver mere og mere åbenbart, at den græske gæld aldrig kan tilbagebetales, og at de græske handlinger i Syriza-regeringens første dage – med annullering af lovgivning om privatisering, som Trojkaen havde dikteret – betyder, at det græske brud med folkemordspolitikken både kan udløse en ny politik, men også fungere som detonator for en desperat London-Wall Street-blok til at presse på for at få krig mod Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche tirsdag advarede om, så optrapper det græske valg faren for krig og kræver omgående nødhandlinger.

Torsdag skrev både Ambrose Evans-Pritchard, talerør for britisk efterretningstjeneste ved *Daily Telegraph*, og klummeskribent ved *Washington Post* Harold Meyerson, om behovet for at sammenkalde til en europæisk konference til nedskrivning af gæld efter samme model som London-konferencen

i 1953, der annullerede halvdelen af den tyske krigsgæld fra begge verdenskrige, lod den resterende gæld løbe over 30 år og, sammen med Marshall Planen, udvirkede det tyske, økonomiske mirakel. Pritchard gjorde det klart, at den græske gæld aldrig kan betales, og at det græske folk gjorde ret i at afvise Trojkaen, mens Meyerson krævede, at Tyskland behandle Grækenland, som USA havde behandlet Tyskland, efter Hitler var besejret.

Alt imens intet endnu er blevet offentliggjort, står det klart, at de europæiske udenrigsministres møde for at indføre flere sanktioner mod Rusland – som er intet mindre end yderligere krigsprovokationer – var et slagsmål, der endte med beslutningen om at bevare de eksisterende sanktioner frem til og med september, men ikke indføre nye sanktioner. Før mødet begyndte, gjorde Grækenland det klart, at der ikke var »konsensus« til nye sanktioner, fordi de aldrig var blevet konsulteret.

Disse modforholdsregler indikerer en voksende frygt for et atomart armageddon. De advarsler, der blev offentliggjort i sidste uge af Igor Ivanov, Sam Nunn, Richard Lugar og Theodore Postol, fik tilslutning fra Mikhail Gorbatjov torsdag i et Interfax-interview, hvor han atter advarede om, at Vesten er i færd med at fremprovokere en ny, kold krig, der hurtigt vil blive til en varm krig – inklusive en atomkrig.

Obama er en lakaj for London-Wall Street-kræfterne, der driver verden mod generel krig. Som Lyndon LaRouche i de seneste uger gentagne gange har advaret om, så er den eneste vej ud af armageddon at nedlukke magtapparatet bag krigspolitikken. Det betyder at lukke Wall Street ned og i dets sted indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper for at alliere USA med BRIKS.

Russiske, kinesiske og indiske udenrigsministre vil mødes den 2. februar i Beijing for at fremme BRIKS-dagsordenen og, utvivlsomt, for at undersøge og evaluere den voksende fare for

generel krig. Præsident Obamas optræden i Indien var, iflg. iagttagere, afskyelig – en fornærmelse af Indien. Obama afkortede sit besøg i Indien, der mindedes Indiens Republikkens Dag, for at fare af sted til Riyadh for at logre for den nye, saudiske konge, hvis forbindelser til al-Qaeda og andre jihadister er velkendte og veldokumenterede i verdens efterretningskredse. Hjemme holder Obama fortsat fast ved Bush-Cheney-mørklægningen af de 28 sider. Denne optræden i Riyadh føjede til den allerede intense, globale, indledende opbygning af krig. Så snart Obama vendte tilbage til USA, bekendte han offentligt sit partnerskab med Huset Saud.